

ATYÁMÉ A LELKEM!

Pecznyík Pál

Életnapom
átvonult az égen,
ott lebeg már,
földünk közelében.
Lelkem: Atyám
áldott tenyerén van,
nemsokára
ott leszek a célban!
Hosszú rögzös
út van már mögöttem,
Atyám szeme,
örködött fölöttem.
Ha testemben,
betegség tanyázott,
Atyám próbált,
de sosem hibázott!
Öröm, bánat,
mind javamra szolgált,
néki szántam,
szívemben az oltárt.
Nap – nap után,
azon Őt imádom,
trónusához
szárnyal, imádságom.
Életnapom,
hogyha majd leáldoz,
lelkem feljut,
fényes trónusához!
Atyám adta,
így Övé a lelkem,
s övéivel,
dicsőségét zengem!

Pecznyík Pál
Celldömölk
2009. II. 8.